

PENTAGRAM

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

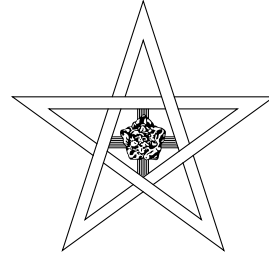

Mani - Połaniec,
który zadziwił Świat

Od oświecenia do prorokowania

Pięciokrotna ścieżka uwolnienia
według Maniego

Punkt w którym droga pozioma
spotyka się z pionową

Czasopismo Lectorium Rosicrucianum Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża

Redakcja

Pentagram
ul. Wojska Polskiego 99
98-300 Wieluń
redakcja@czasopismopentagram.pl
www.czasopismopentagram.pl
www.rozokrzyz.pl

Redaktor naczelny

Robert Karpierz

Wydawca

Prenumerata

Instytut Wydawniczy
„Rozekrui Pers”
ul. Wojska Polskiego 99
98-300 Wieluń
biuro@rozekruispers.pl
www.rozekruispers.pl
tel. 43 843 1533
fax 43 843 9532

Druk

Zakład Poligraficzno-Introligatorski
„Poldruk” s.c.
ul. Jabłoniowa 52
40-111 Katowice

© Copyright by Stichting Rozekrui Pers
Bakenessergracht 11 - 18, Haarlem, Holland

© Copyright for the Polish translation
by Instytut Wydawniczy „Rozekrui Pers”

© Copyright for the Polish edition
by Instytut Wydawniczy „Rozekrui Pers”

All rights reserved
Wszystkie prawa zastrzeżone

Czasopismo Pentagram ukazuje się sześć razy w roku w języku angielskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim i niderlandzkim. W języku brazylijskim, bułgarskim, czeskim, fińskim, greckim, polskim, rosyjskim, słowackim, szwedzkim, węgierskim i włoskim ukazuje się cztery razy w roku.

ISSN 1425-3569

Czasopismo **Pentagram** pragnie zwrócić uwagę Czytelników na nowy okres, który nastąpił w rozwoju ludzkości.

We wszystkich czasach Pentagram był symbolem człowieka odrodzonego, nowego człowieka. Jest on także symbolem Uniwersum i jego wiecznego stawania się, poprzez które objawiony zostaje Boski Plan.

Symbol zyskuje jednak prawdziwą wartość dopiero wtedy, gdy stanowi inspirację do urzeczywistnienia.

Człowiek urzeczywistniający pentagram w swoim mikrokosmosie, w swoim małym świecie, znajduje się na ścieżce transfiguracji.

Czasopismo **Pentagram** wzywa Czytelnika do wkroczenia w nowy okres poprzez wewnętrzną, duchową rewolucję.

PENTAGRAM

numer 2 (83) – 2011

Mani – Posłaniec Światła

Każdy, kto poszukuje we wszystkim głębszej prawdy, rozpoznaje w Manim posłańca, który głosi i wyraża boską prawdę. Jan van Rijckenborgh, wygłaszając w 1938 roku obszerny wykład na temat Maniego, wyraził to w następujący sposób:

Nauki Maniego zgadzają się z celem i istotą chrześcijaństwa, które głoszone były przez Różokrzyżowców od wieków. Dlatego też Mani jest dla nas jednym z najważniejszych źródeł inspiracji.

Ten numer Pentagramu chcieliśmy poświęcić Maniemu, jednemu z Wielkich, którzy pojawili się na Ziemi, aby objawić prawdę i wskazać duchową ścieżkę odrodzenia dla wszystkich poszukujących.

Przeciwnicy dołożyli wszelkich starań, aby zniszczyć ślady jego nauk i otoczyć zapomnieniem dzieło, którego był twórcą. Dlatego też dzisiaj mamy niewiele materiałów źródłowych, z których możemy czerpać wiedzę o życiu Maniego, założonym przez niego kościele i religii manichejskiej.

Wyrażamy nadzieję, że to wydanie Pentagramu przybliży wszystkim zainteresowanym duchowy impuls Maniego w jego wielu aspektach.

Spis treści

- Mani – Posłaniec,
który zadziwił Świat **2**
- Jestem wierny Wrotom Prawdy **5**
- Ścieżka Manicheizmu **7**
- Od oświecenia do prorokowania **13**
- Rewolucyjny pogląd
na świat i ludzkość **16**
- Struktura kościoła
manichejskiego **23**
- Przyniosłem przesłanie rozbrzmiewające
na cały świat **24**
- Dzieło stworzenia
w kosmologii Maniego **29**
- Pięciokrotna ścieżka uwolnienia
według Maniego **30**
- Ponowna odbudowa ognia
wężowego **32**
- Punkt w którym droga pozioma
spotyka się z pionową **36**
- Pisma z czasów Maniego
i jego wyznawców **38**
- O mądrości, która ważniejsza jest, gdy
znajduje się na języku, niż w sercu **39**

Okładka:

Rycina z okresu manichejskiego symbolizująca zasadę dualizmu naszego świata.

O mądrości, która ważniejsza jest, gdy znajduje się na języku, niż w sercu

Jeden z jego uczniów zapytał go:

„Wytłumacz mi, Panie, gdy jakiś człowiek otrzymuje wiedzę i mądrość i zachowuje ją w swym sercu, to jest to wielce radosne. Lecz jeszcze większa jest radość, gdy daje świadectwo tej wiedzy i gdy ją ogłasza. Wówczas zostaje on oświecony przez tę wiedzę, a ona jeszcze bardziej łśni w nim samym. Objawia się ona w nim, a przez to przyciąga Siłę i Prawdę.“

Uczeń:

„Wiem, że słowo, które wypowiedziałem, istnieje naprawdę. Wiem, że wiedza, którą sobie przyswoiłem, która wypełnia moje serce i która jest doskonała w mojej duszy, może łsnąć i wzrastać we mnie tylko wtedy, gdy rozgłoszę ją moimi ustami i gdy będę o niej świadczyć przed innymi ludźmi. Gdy mówię i przekazuję tę wiedzę w ten sposób, że inni mogą ją usłyszeć, staję się takim samym jak ci, którzy jeszcze nigdy jej nie usłyszeli w swoim życiu. Staję się bardzo żądny wiedzy, a moje

serce zostaje przyciągnięte do tej mądrości, którą ogłaszam. Proszę cię, o Panie, abys mnie pouczył, dlaczego Prawda we mnie wzrasta bardziej, gdy ją rozgłaszam niż wtedy, gdy spoczywa zapieczętowana w moim sercu.

Mani:

„Twoje pytanie jest dziwne. Albowiem wielkie jest słowo o które pytasz, dlatego wielka jest we mnie radość z powodu Prawdy, którą ogłaszam. Ponieważ Prawda ta, gdy ją ogłaszam, większa jest niż moje usta i większa niż wówczas, gdy znajduje się w moim sercu. Ty sam żyjesz w radości z jej powodu. Ale także i inni, którzy słyszą ją od ciebie, cieszą się i zostają oświeceni przez nią. Przez nią otrzymują nieprzemijającą Siłę. Wygląda to tak, jak w sytuacji dziecka, które zostaje poczęte w łonie matki. Zagnieżdża się ono w jej łonie i wypełnia je. Matka wie i poznaje, że dziecko, z którym jest w ciąży, żyje w niej. Cieszy się z powodu tego dziecka, aż nadejdzie godzina porodu i zobaczy, że wszystkie jego członki są doskonale piękne i bez odchy-

Ruiny w Fajum w Egipcie. W 1930 roku znaleziono tam liczne księgi manichejskie.

leń. I żyje ono w żywym powietrzu, które jest wspaniałe; wspanialsze niż to, w którym się ono znajdowało poprzednio. Jego oczy zostają wypełnione światłem i mówi ono żywym głosem jak wszyscy, którzy zostają zrodzeni. W tym czasie, gdy kobieta jest w ciąży i gdy nosi w sobie dziecko, jej radość większa jest podczas narodzin, niż podczas zapłodnienia, ponieważ w chwili, gdy rodzi dziecko, widzi je w całości jego pięknie i blasku. Miłość do dziecka i radość z tego powodu są sto razy większe po tym, jak je urodziła, niż przedtem. Ponieważ na początku, gdy była w ciąży, piękno dziecka i blask jego spojrzenia były ukryte przed jego matką. Natomiast gdy je urodziła i zobaczyła jego piękno, jego blask stał się widzialny także dla jego ojca i całej rodziny. Cieszyli się oni coraz bardziej, gdy zobaczyli dziecko z bliska i ujrzeli piękno i blask, jaki od niego emanował. Poprzez to porównanie scharakteryzowana została ta wiedza, która znajduje się w sercu człowieka. Jest ona taka sama jak chłopiec, który został przyjęty w porodzie z ciała matki. Gdy zostanie ona wypowiedziana i umocniona w twoim sercu, to jest taka sama jak dziecko, które zostaje zrodzone, tak, że wówczas widać jego piękno. I tak samo jest z wiedzą, którą głosi człowiek. Gdy wypowie ją ze swego serca, wówczas wzrasta ona i przybywa jej. Jej wielkość i jej wspaniałość zostają podwojone wtedy, gdy piękno i blask słowa zostaną objawione w oczach tych, którzy go słuchają. A wiedza zwiększa się, a ty słyszysz ją na nowo i dziwisz się z powodu tego, co ona głosi. Z wiedzą jest tak samo. Gdy spoczywa ona ukryta w sercu człowieka, zanim zostanie ogłoszona, równa jest ogniowi, który obecny jest w drewnie. Drewno zostaje spalone przez ogień. Natomiast szata ogniowa (płomień), która jest wewnątrz drewna, nie jest widoczna. Dopóki przytrzymujemy drewno i nie kładziemy go na ogniu, tak długo dom w którym się ono znajduje, nie będzie oświetlony. Światło nie pojawi się, nie wydobędzie się z drewna. Jest rzeczą możliwą, że cały dom zostanie oświetlony przez światło, które wydobywa się z płonącego kawałka drewna. I tak samo rzecz ma się z wiedzą, która żyje w sercu człowieka. Jest ona niczym ogień ukryty w kawałku drewna. I dopóki pozostaje ona tam ukryta, nie

widac światła. Tymczasem wiedza posiada następującą właściwość: jej światło i jej wspaniałość są ukryte w sercu. Jednakże gdy człowiek daje świadectwo tej wiedzy, jej wspaniałość objawia się dla oczu i uszu wielu ludzi”.

Uczeń:

„Jeżeli wiedza jest taka, jak w tych porównaniach, które mi przedstawiłeś, dlaczego więc niektórzy ludzie radują się i szanują słowa wiedzy, gdy je słyszą, podczas gdy innym, którzy ich nie szanują, nie sprawia ona żadnej radości?”

Mani:

„Spójrz, przekonam cię i umocnię tę wiarę w twoim sercu, tak, że stanie się ona zauważalna. Albowiem wiedza podobna jest do chłopca, o którym ci mówiłem. Zostanie on stworzony z kobiety. Gdy zostanie zrodzony, jego ojciec, jego matka i jego krewni będą się radować, lecz będziesz mógł także spotkać innych, którzy będą zasmuceni z jego powodu. Są oni obcy dla niego. Nie należą do jego kreggu. Nie cieszą się z jego powodu, albowiem nie należy on do ich rodu. I podobnie rzecz wygląda z wiedzą. Jeżeli zostanie ona przekazana przez nauczyciela, wówczas ci, którzy do niej należą, przyjmują ją i cieszą się. Jednakże ci, którzy są jej obcy, nie cieszą się i nie przyjmują jej. Wiedza jest niczym światło ognia, o którym mówiłem, które wydobywa się z płonącego drewna i jest widoczne dla wszystkich oczu. Widzący widzi światło pochodzące z drewna, niewidomy natomiast nie widzi go. Ten stan jest taki jak wiedza, gdy zostaje przekazywana. Człowiek, w którym mieszka Duch, będzie także w wiedzy. Gdy ją usłyszysz, przyjmie ją. Ten, w którym nie ma Ducha, kto jest obcy Duchowi, nie przyjmuje jej i nie słucha”.

Gdy uczeń usłyszał te słowa, bardzo się ucieszył. Był głęboko przekonany w swym sercu o prawdziwości słów, które wypowiedział Mani.

(Kephalaia 7. 85)

*Co mam uczynić, Panie,
bym prawdziwie żyła?
Daj odpocząć rękom,
i odziej się w czystą prawdę.
Daj twej świadomości miłość.
Daj rozumowi wiarę.
Daj myślom twym doskonałość.
Daj twym decyzjom trwałość,
a rozważaniom mądrość [...]
To sprawi, że będziesz żyć, o duszo.*

Fragment z manichejskiego *Kodeksu Kolońskiego*